

גנזי המלך

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת **ארבע נופות**

428

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"וַיִּתְרַצּוּ הַבְּנִים בְּקֶרֶב וַתֹּאמֶר אִם כֵּן לָמָּה זֶה אֲנֹכִי"

איש שדה

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

שאינן זה דבר פשוט, אלא שעניינים גדולים רוחניים יש בזה, כי הרי מלחמה היא תמיד בעד השגת תכלית דבר מה וכאן מלחמה על לא כלום אלא מלחמה טבעית, כמו אש ומים אשר מעצם טבעם מלחמה עולמית ביניהם, כמו כן מלחמה לאומות עם ישראל מצד עצם טבעם ומציאותם והדברים עמוקים.

ועיין בחז"ל; 'הלכו ונטלו עצה ממטרוניתא אחת שכל גדולי רומי מצויין אצלה אמרה להם: "בואו והפגינו בלילה" הלכו והפגינו בלילה אמרו: "אי שמים לא אחיכם אנחנו?! ולא בני אב אחת אנחנו?! מה נשתנינו מכל אומה ולשון שאתם גוזרין עלינו גזירות קשות? וביטלו' (ר"ה' יט.) כי אמנם כן האמת שאין בכל התקפתם נגד היהודים שום תכלית, אלא המלחמה עצמה היא התכלית והאמת היא; כי מהות יצירתם ותכלית מציאות הדברים היא המלחמה שביניהם, כי מלחמה זו היא לעולם. ועד שיבוא משיח לא תפסק, כי זוהי המציאות ובעלי המלחמה הם ישראל ואומות.

עוד מה שצריך לידע ולהבין בזה; כי המלחמה היא עמוקה ונוראה מאוד

המשך בעמ' 2 <<<

אותן הדרשות עצמן, אותם הבלבולים והטענות שמכבר. וכשעוברים כן על האדם עשרות שנים ושומע הוא כמה פעמים איך שהם חוזרים על הטענות שלהם, הנה נמאסים הם כבר אף לשומען.

והם הטוענים, אינם נלאים להשמיען ולחזור עליהן, האם אין זה מן הפליאה והתמיהה היותר גדולה? **ויש להשתומם;** שמן היות ישראל לעם מלחמה לאומות עם ישראל וכל זמן שיש אף רק יהודי אחד בין האומות מתגרים בו ומלחמה להם עמו, מה זה ועל מה זה? הלא האומות היו צריכות להתבייש מזה, **כולם חוגרים כחותם וכל מאמצייהם להלחם עם; "שה פזוקה ישקאל"** ('רמיה' ג יז) הנדכאים והסחופים, חרפה וכלימה היא זאת להם.

האמת היא; שהמלחמה היא בלי שום סיבה ותכלית, המלחמה היא טבעית, **כשהתרחקנו מהם היו טוענים שאנחנו הננו; 'אתה בחרתנו' וכשהתחילו ישראל להתבולל ביניהם;** שוב לא הוטב בעיניהם. **בקצרה;** היהודי הוא לא טוב והמלחמה עמו היא עולמית ומזה גופא יש לראות כי אין זה פשוט, כל בר דעת צריך להבין

וברש"י; **'ד"א; מתרוצצים זה עם זה ומריבים בנחלת שני עולמות'.** חז"ל גילו לנו כאן דברים גדולים, שאף שכולם יודעים מזה אבל אין לנו שם לזה וחז"ל גילו לנו **סודם ושםם של העניינים;** סוד מלחמת האומות וישראל. אגיד לכם מחשבה ואם כי עתיקה היא, אבל אתם צעירים טרם תראו ותבינו, לקליטת ידיעה זו צריכים קצת לנסיונות החיים, **שמעו נא מחשבה זו ותחי רוחכם;**

כשאני קורא איזה העתקה מעיתון, טרם אקרא יודע אני כל דברי הבלבולים, מורגלים אנו בכל הטענות והשטויות שלהם שאף מלה מהם אינה מתחברת עם השניה, תמיד הננו נמצאים עמהם בגלות, לפני המלחמה היינו תחת רוסיא וגם שם שמענו כל אותן הטענות עצמן של עכשיו ממש מלה במלה בלי שום שינוי, טבע האנשים שמדמים שכל זה חדש הוא מפני ששוכחים את העבר. כל אלפי השנים שהננו בגלות, **כשגויים פגשו יהודי תיכף התחילו לדרוש על התלמוד שלנו;** יש דורשים לשבח ויש דורשים לגנאי, יש מהפכים לזכות ויש לחובה וסוף סוף אחרי שעולה בידינו להשתיקם, הנה אחרי עבור איזה שנים אחדות ושוב

ושתכלית מלחמתם הוא לעקור ולשרש ביצתן של שונאי ישראל לאדם ולכלותם בתכלית ואין לנו במה לקדם ולהודות על חסדיו ית' ביודענו הנוראות של המלחמה ו"לולי ה' שְׁהָיָה לָנוּ בָּקוּם עֲלֵינוּ אָדָם" (תהילים קכד) שכל מחשבותם רק בזה איך לשרש ולכלות שם ישראל ח"ו ולא דוקא מעוה"ז אלא אף מעוה"ב. והראיה; מהגזירות שגוזרים עלינו על תורה ומצוות, אשר זהו עיקר סוד ענינם; לאבדנו מן העוה"ב.

ואם כי אינם יודעים ואינם מבינים כלל מהו עוה"ב, אבל המשכיל מבין שזהו עיקר ושרש מלחמתם; לעקור ולשרש אותנו משני העולמות מעוה"ז ומעוה"ב, מה נפלאו דברי חז"ל שהגדירו לנו כל המלחמה הגדולה הלזו המקיפה כל ימות עולם עד האחרית, תיכף מתחילת יצירתם של יעקב ועשו, בדברים אלו; 'שהיו מתרועעים ומריבים בנחלת שני עולמות'. והבן כי הדברים עמוקים. ('דעת תורה')

"נִיגְדְלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֲשׂוֹ אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שְׂדֵה וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יֵשֵׁב אֲקָלִים" (בראשית כה כז).

במלים אלו מציינת התורה מהותם של יעקב ועשו, יש להתפלא; והרי עשוי מראשית ברייתו עוד במעי אמו היה רשע כמבואר בחז"ל; 'שבשעה שאמו עוברת על יד בתי עבודה זרה היה מפרנס לצאת' (רש"י). 'ובאותו יום עבר המש עבירות המורות' (ב"ב' טז). וא"כ התורה צריכה להדגיש את גודל רשעתו של עשוי ומדוע מסתפקת רק במלים אלו של; "יָדַע צִיד אִישׁ שְׂדֵה". וכן גבי יעקב אבינו ע"ה בחיר שבאבות, התורה מציינת מהותו של יעקב רק שהיה; "אִישׁ תָּם יֵשֵׁב אֲקָלִים".

התורה מגלה לנו בזה יסוד גדול; שעיקר גדלות האדם תלוי בקטנות, על ידי מעשים קטנים נעשים לעשוי הרשע. אנו מורגלים להבין שהחטא תלוי במעשים וכל שמעשוי רעים הוא רשע, אך האמת שהחטא והרע תלוי בשרשים ולו לא היו שרשוי רעים ומושחתים לא היה מגיע להיות עשוי הרשע. וכמו כן בעת שאנו רואים אנשים כופרים, אין הדבר נובע מאי הבנות וידיעות, אלא כל יסוד הכפירה נובעת משרשי הרע שבקרבנו וכיון שנמצא בו שורש רע הרי בסופו יגיע להיות רשע ובעל עבירות.

"אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שְׂדֵה" מגלה לנו התורה שיסוד השורש הרע שהיה טמון בעשוי וממנו נבע כל הרעות שאליהן הגיע עשוי הרשע היה; "אִישׁ יָדַע צִיד" שהיה בו מדת השקר וכאשר נמצא בו מדה רעה

זו, יתכן שיגדל ויתחנך בביתם של יצחק ורבקה ויראה בעיניו מלאכים ממש ומ"מ יגיע לשאול תחתית. וביותר יש להוסיף; שאף עשוי עצמו היה מאמין חזק וכדחזינון **שבעת שיעקב לקח את הברכות צעק "צַעֲקָה גְדֹלָה וַיִּמְרָה עַד מָאֹד"** (בראשית כז לד) וסיבת הצעקה; כי עשוי האמין שברכת יצחק אבינו תתקיים והברכה היא כנתינה ממש. ולכן גדול היה צערו עד שצעק צעקה גדולה. ועוד הוסיף להתחנך אל יצחק אביו; "בְּכַנְיָ גַם אָנִי אָבִי".

אף אנו מאמינים בברכת אדם גדול; מכל מקום איננו רואים שאנו מאמינים גדולים בזה ואין אנו מוכנים למסור את נפשנו עבור הברכה והסיבה לכך; חסרון אמונה הנמצאת בנו. ואילו בעשוי הרשע היתה אמונה חזקה ולכן מסר נפשו עבור הברכות ועל אף אמונתו השלמה נעשה עשוי הרשע וכ"ז מפני שהיה; "אִישׁ יָדַע צִיד". וכלשון רש"י; 'לצוד ולרמות את אביו בפיו'. ומדת הרמאות הזו שרימה את אביו ורימה את עצמו היתה הסיבה לחטאתו.

כח נוסף מציינת התורה בהגדרתו של עשוי; "אִישׁ שְׂדֵה". וברש"י; 'כמשמעו אדם בטל וצודה בקשתו חיות ועופות'. ביאור 'אדם בטל'; שאינו מוכן לקבל על עצמו עול עמל ועבודות ולכן מתרחק מכל עבודה ואינו חושב כלל על מצבו. ומדה זו של אי שימת לב נמצאת ברבים מן האנשים ונובעת תכונה זו מכח מדת הילדות הנמצאת בו ומדת הילדות אינה רק אצל ילדים, אלא יתכן שאף אנשים באים בימים נגועים במדת הילדות וכשם שהילדים צוהלים ואינם שמים לב אל תכליתם ומצבם, כן מדה זו נמצאת אצל כולם באופנים שונים, אך שורשם אי התבוננות אל העתיד.

ומצינו בגמ'; גבי השקאת סוטה; 'שאומרים לה בשעת הוידוי כדי להקל מעליה את החטא: "הרבה יין עושה, הרבה שחוק עושה, הרבה ילדות עושה"' (סוטה' א ד). וכל אלו דברים שיכולים להביא את האדם לידי עבירות חמורות; יין מביא לידי שכרות ובעת שכרותו יכול לחולל אף דברים שהם למטה ממדרגתו. וכמו כן ענין השחוק חמור מאד וכנאמר; 'שחוק וקלות ראש מרגילין את האדם לערוה' (אבות' ג) וזו היתה מדתו של עשוי; "אִישׁ שְׂדֵה" 'אדם בטל' שאינו חושב על מהות מעשוי מחמת מדת הילדות.

"וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יֵשֵׁב אֲקָלִים" מדתו של יעקב אע"ה היתה; מדת האמת. ומכיון שמדה זו היתה טבועה בו לכן לא שם עצמו כהפקר והיה; "יֵשֵׁב אֲקָלִים". נמצא שכל גדלותו של יעקב אע"ה מקורה

במדת האמת שהיתה בו. וכך להיפך; רשעתו של עשוי נבעה מחמת מדת השקר, מעתה עלינו להבין כמה עבודה עלינו להשקיע לעקור את מדת השקר הנמצאת בנו ולהתדבק במדת האמת וע"י זה נגיע לקבלת עול עבודות ונתרחק מהיות; "אִישׁ שְׂדֵה" וכך נגיע לתכלית.

איתא במדרש; "וַיִּנְרַח אֶת רֵיחַ בְּגָדָיו" (בראשית' כז כז). ריח בוגדיו כמו; יוסף משיתא, בשעה שבקשו שונאים להכנס להר הבית אמרו; "יכנס מהם ובהם תחילה" ... אמרין ליה: "עיל ומה דאת מפיך דידך" נכנס והוציא מנורה של זהב. אמרו לו; "אין דרכו של הדיוט להשתמש בזו, אלא, עול שנית ומה דאת מפיך דידך" ולא קיבל. א"ר פנחס: "נתנו לו מכס ג' שנים ולא קיבל עליו" אמר: "לא דיי שהכעסתי לאלקי פעם אחת, אלא אכעיסנו פעם שנייה!?" מה עשו לו? נתנו אותו בחמור של חרשים והיו מנסרים בו. היה מצווח ואומר: "ווי, אוי שהכעסתי לבוראי!" (בר'ר' סה כב).

בשעה שהיו חותכים את גופו לא צעק כלל על צער הגוף, אלא כל צעקתו היתה על שהכעיס את הקב"ה והרי זו מדרגתו של ר' עקיבא; 'היו מסרקין את בשרו במסריקות של ברזל והיה מקבל עליו עול מלכות שמים' (ברכות' סא:). ולכאורה הדבר מופלא; שהיה אותו 'יוסף משיתא' רשע מפורסם שהעז להכנס לביהמ"ק ולהוציא מנורת הזהב, שאפילו אומות העולם לא העיזו לעשות והיאך הגיע למדרגה עליונה זו?

ביאור הדבר; שבאמת 'יוסף משיתא' היה מאמין אף קודם לכן, אלא שהיתה בו מדה של חמדת הממון ומדת הילדות של אי שימת הלב על מעשיו ומדות אלו הורידו אותו עד לדיוטא התחתונה ממש ולכן העז להכנס לביהמ"ק על מנת להוציא לעצמו כלי הקודש, אך בשעה שנכנס ויצא ולא נתנוהו ליקח לעצמו, פגע ענין זה בעומק לבו ונחרד ונודעזע והביא אותו לידי התבוננות במצבו ובאורח חייו ונתעוררה האמונה אשר בקרבו והיה מוכן למסור את נפשו ולא להתבונן לשום דבר אלא רק להצטער היאך הכעיס את הקב"ה בפעם הראשונה.

יתכן ומונח באדם גדלות של מסירות נפש על קידוש השם, מ"מ המדות והשרשים אשר בקרבו מונעים מאתו להגיע לשלמות והחסרונות שבו פועלים את פעולתם ומדרדרים אותו עד שאול תחתית. וענין זה נאמר בכל המדות; יש מחמת אהבת השקר ואחרים מפאת חמדת הממון כמו; 'יוסף משיתא'. וענין זה הוא אם כל חטאת. ולכן יש

גנזי המלך דברים הטעונים גיזה גנזי המלך דברים הטעונים גיזה

לראות בני תורה היושבים בישיבה מספר שנים רב ולאחר עזיבת כותלי הישיבה נראה שלא ספגו כלל מאוירת הישיבה, כי אף בעודם בישיבה לא הבינו לאחריהם וחיו במהלך הרגלם כאיש שדה האוהב

את הבטלה. וראה מה שכתב רבינו יונה; **'מן התמיהה והפליאה; כי יעמוד האדם בתצי ימיו ורואה כי הימים הולכים ודלים איך טח מראות עיניו ומהשכיל לבבו?'** ('שערי תשובה' כז). והסיבה

לזה; כיון שאינו חי בהתבוננות. אף כשרואה שכחותיו הולכים ודלים, אין זה משפיע עליו מאומה כי חי כהפקר איש שדה ולכן שום דבר אינו מסוגל להשפיע עליו. ('אור יחזקאל') ■

תומים

'וניגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים' ('בראשית' כה כז)

שואל ה'בן איש חי' זצ"ל; מדוע הוצרך הכתוב לפרש; **'וניגדלו הנערים'** והלא דבר מובן מאליו הוא שרק לאחר שיגדלו יהיו זה כך וזה כך? ועוד קשה; לכאורה היה צריך להשוות מידותיהם ולומר לגבי יעקב **באותו לשון שהשתמש אצל עשו;** **'איש אהלים'** כמו; **'איש שדה'** ומדוע אמר: **'ישב אהלים'**? אמר רבנו יוסף חיים זצ"ל; משל למה הדבר דומה; מקן הנשר האדיר אשר על ראש המעוז נפל גוזל אחד ארצה אל הבקעה אשר היתה מרעה לעדרי עזים. גדל הגוזל והוא

בחברת הטלאים עד אשר צמחו לו כנפים ואז התרומם לעופף השמימה למקום אשר הטחו טבעו להתרומם. והנה כעבור זמן מה **ראהו אחד התישים אשר גדל אתו ויכירהו ויאמר:** "שלום לך, הלא אתה אחי הנשר?" **ויענהו הנשר:** "לא לי ולך אחוה, הן אמת שבילדותנו התהלכנו יחד ולא התביישתי כי שנינו היינו ערומים, לי לא היו עדין 'כנפי הכבוד' ולך לא היה עוד 'זקן מגודל' אבל עתה תחת הזקן אשר צמח לבושתך, צמחו לי כנפים להתפאר". **אמר רבנו יוסף חיים:** "על פי משל זה יבוא על נכון דמיון יעקב ועשו. הנה בתחילה גדלו יחד השנים בבטן רבקה וכמו שכתוב: **'והנה תומם בכתף'** ('בראשית' כה כד) וגם אחרי לידתם ינקו שניהם ממנה וגדלו שניהם בבית ולא היה

ניכר עדין הבדל ביניהם בין טוב לרע ולא נודע ההפכיות אשר ביניהם כי עדין לא הגיעו לגיל אשר מוציאים את התכונות מן הכח אל הפועל. אך אחר שגדלו ויצאו אותם הכחות אשר היו אצורים בקרבם אז הוכרו והופרדו ונבדלו זה מזה כגבוה השמים מן הארץ. **דהיינו;** יעקב אבינו ע"ה בכחותיו הטובים אשר היו טמונים בקרבו נעשו לו כנפים לעוף בהם עד לשמים ואילו עשו כחותיו הרעים סחבוהו והורידוהו לתחתיות הארץ להשתקע בחומר העכור עד אשר היה רוצח ונואף וגוזל... **לכן לא נאמר אצל יעקב אבינו;** **'איש אהלים'** כי כחותיו הטובים העלוהו להיות נחשב עם יושבי שמים שפרושים כאוהל ופרוש מתענוגות העוה"ז. ('עוד יוסף חי') ■

אסיר ואסור

'ניאמר עשו בלבנו יקרבנו ימי אכל אבי' ('בראשית' כז מא)

אומרים חז"ל; **'רשעים ברשות לבם וצדיקים לבם ברשותם'** ('ב"ר' סז ח) **סיפר הסבא מנובהרדוק זצ"ל;** מעשה בשוטר שנחוש היה בדעתו לתפוס עברניים, גנבים וכייסים בשעת מעשה. ידע שלא יעזו לבצע זממם כששוטר בסביבה, **לפיכך;** לבש בגדים אזרחיים והיה משוטט ברחובות ובשווקים. כייס אחד שנקעה נפשו מהגניבות הזעירות והמסוכנות החליט **להסתכן ולבצע שוד אחד ששללו עצום ורב** לשדוד בנק. וכיצד יקטין את הסיכון? החליט להתחזות לשוטר, השיג מדים ונכנס לסניף בנק, בחוצפה עקף את התור וניגש לדלפק שלף את אקדחו והצהיר: "זהו שוד! את הכסף!". דומיה השתררה וחרדה

השתלטה. **לפתע יצא אדם מן התור ואקדה בידו ואמר בשלוה:** "אתה עצור". היה זה השוטר הלבוש אזרחית. השודד המופתע מסר את אקדחו והשוטר הוציא מכיסו זוג אזיקים כבל את ידו האחת לידו של השודד והוליכו עמו לתחנת המשטרה והכל נשמו לרוחה. הולכים השנים ברחובה של עיר **ולפתע שוד ושב;** מולם בא שכנו של השוטר ואינו מאמין למראה עיניו, שהרי מה רואה הוא? שכנו המהוגן מובל בידי 'שוטר' למעצר... תדהמתו הסגירה את מחשבותיו והשוטר ידע איזו סערה תחולל, איך ידווח לכל השכונה שהשכן נתפס בקלקלתו ונעצר. איזו בזיונות תסבול אשתו ואיזה לעג יסבלו ילדיו. **מצא לנכון לפנות אל שכנו ואמר:** "אל תראה אותנו כך, אני שוטר לבוש אזרחית ומוביל אני למעצר שודד המתחזה לשוטר". **הבין**

השודד מה קורה והחליט להתעלל בשובהו ואמר לאותו שכן: "אל תאמין לו, אני שוטר ותפסתיו בקלקלתו. אסרתיו ואני מוליכו לתחנת המשטרה". עמד השכן נבוך, מביט מהאחד לשני ואינו יודע להחליט עם מי הצדק. **אמר השוטר לשודד:** "ראה, אני קשור אליך ואתה אלי. אחד מאתנו הסוהר והשני אסיר. ואיך יודע מי הוא מי? **הנני ואוכיח לך;** אדרבה, אם אתה הסוהר פתח את האזיקים והשתחרר, אינך יכול משום שהמפתחות בידי, אני הוא אפוא הסוהר ואתה האסיר". **והנמשל;** אנו ורצונותינו אנו ולבנו, הולכים כרוכים ושלובים, אבל האחד הוא סוהר והשני אסיר. מי הוא מי? מי שהמפתחות בידו הוא הסוהר. אם ביכולתנו להתנתק מתאוותינו ולשלוט על רצונותינו, אנו הסוהרים. ואם איננו יכולים להתנתק, אסירים אנו. ■

השבונות

'יקרבנו ימי אכל אבי ואתה קנה את יעקב אחי' ('בראשית' כז מא)

רש"י פירש; שעשו עצר בעצמו מפני כיבוד אביו. **והסבא מקלם זצ"ל**

אמר: "שכשם ש'הלל מחייב את העניים' ('יומא' לה); כך עשו מחייב את הכעסנים; "כלום רגזו היית יותר מעשו. וראה איך יכול היה לשים מעצור לכעסו בגלל הכרתו".

האלשיך הקדוש זצ"ל פירש; עשו ידע ש'תורה מגנא ומצלא' ('סוטה' כא.). וכשיעקב לומד תורה לא יוכל לו. **לכן;** **'יקרבנו ימי אכל אבי'** ואל אסור בתלמוד תורה ואז אוכל חלילה לגבור על יעקב. ■

פרשת 'תולדות'

"וַיֵּצֵא אֲבִימֶלֶךְ אֶת כָּל הָעָם לֵאמֹר הַנִּגְעַ בְּאִישׁ

הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוֹמָת"

מה כונת אבימלך באזהרה זו?

"נְעִשָׂה לִי מַטְעָמִים... בַּעֲבוּר תְּכַרְכֵּךְ נַפְשִׁי בְּטָרָם אָמוֹת" (בראשית' כז ד)

מעשה בבן ישיבה שהביע בפני הגאון ר' משה טיקוצ'ינסקי זצ"ל המשגיח דיישבת סלבודקא את ההשערה שיצחק אבינו טעה בעשו ולא הכיר במהותו. נתן בו המשגיח עיניו ושאלו: "האם בכתבי האר"י ז"ל מאמין אתה?" "ודאי" נפעם הלה. "יש שם את ספר 'הגלגולים', שרשי נשמות נביאים ומלכים תנאים ואמוראים האם מאמין אתה בכל אלו?" "ודאי" ענה הנשאל. "אבל האר"י הקדוש לא הכיר אותם, הם חיו דורות רבים לפניו" הזכיר המשגיח. "נכון, אבל לפניו נגלו כל תעלומות" קרא הבחור. "ויצחק אבינו, כסבור אתה, לא הגיע למדרגתו של האר"י הקדוש ולא ידע את אשר לפניו!?" התשובה נצחת היא. האלשיך הקדוש כתב בפירושו; שיצחק אבינו ידע בבירור מי הוא יעקב ומה הוא עשו א"כ קשה; כיצד ביקש לתת את הברכות לבן הרשע ולקפח את הבן הצדיק והנבחר? נסביר זאת במשל; מעשה באדם שהחליט להקדיש עצמו לעזרה לזולת, להביא מזון ומרפא לחולים ולסובלים. בסבלנות ובשקידה למד את תורת צמחי המרפא וסגולותיהם אסף וחקר כתש ורקח והחולים נהרו לביתו רכשו את סממני התרופות וגמלו לו בעין יפה. רכש הרוקח כבוד ועושר סיפוק ושם טוב. שבעה בנים היו לו ששה מהם ניצלו את הרוחה בבית אביהם וחיו חיי בטלה והוללות, אטמו אוזן ולב לתוכחותיו ולא שעו לבקשותיו ותחינותיו והסבו להוריהם עגמת נפש וצער רב. רק בן אחד היה נאמן לאביו ולדרכו, העמיק חדור בנבכי היער לחפש זנים חדשים של שרשים וגרגרים, לחקור את סגולותיהם ולהפיק מהם תרופות חדשות שיושעו חולים נוספים. יום אחד חלה האב קרא ל ידידו כדי שיוציא לפועל את צוואתו; את כל הוננו יחלק בשוה בין כל ששת בניו. "שישה" תמה החבר הנאמן: "הרי שבעה בנים לך?" "הורה האב: "הבן השביעי לא יקבל מאומה". "מדוע" נרעש החבר: "הלא הוא הנאמן שבבניך, מדוע תדיר אותו מרכושך!?" "למה תצעק" השיב

החולה: "הרי הוא קיבל יותר מכולם. אחיו הולכי בטל הם ואינם מסוגלים להרויח פרוטה, אחלק ביניהם את רכושי ויתפרנסו זמן מה, אבל השביעי יודע את הסודות שהעניקו לי את עושרי ופרנסתו מובטחת ברווחה כל ימי חייו". והנמשל מובן; לאברהם אבינו היה עושר רב מברכת ה'. ליצחק היה עושר רב מברכת ה' ויעקב אבינו הולך בדרכיהם צדיק תמים הוא. וה' אוהב צדיקים וממילא ירעיף עליו שפע רב ותפילותיו יענו. אבל עשו ההולל והרשע מהיכן יקבל ברכה? לפיכך; ביקש יצחק לתת לעשו את הברכות. (הרב שלום מאיר וולך שליט"א)

"נִהְיֶה עֲשׂוֹ אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שָׂדֶה וַיִּצְקֶב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֶהְלִים" (בראשית' כה כז)

רבנו יוסף חיים מבגדד זצ"ל סיפר; מעשה בשני רעים שהלכו בשדה וראו שיח. שאל האחד את רעהו: "אמור נא לי, מה גובהו של השיח?" אמד השני את השיח והשב: "גובהו כקומתי, מטר ושבעים". ענה החבר: "ואני אומר, שנים וחצי מטרים". צחק הלה: "איך אפשר לומר כן?" אמר החבר: "שנים וחצי, לא פחות. אתערב על מאה שקלים". מובן שהלה הסכים, הרווח היה בטוח. הוא מיהר להביא מביתו סולם וסרט מידה, בינתים לא חבק חברו את ידיו, מיהר והביא מעדר וזכר כמטר לעומק. מסועפים היו השורשים, עמוקים ומושרשים וכשהלה הגיע עם הסולם והמידה, נאלץ להודות בהפסדו ולשלם את דמי התערבותו. הבין שהופל בפה, אך ניחם עצמו שהנה למד תחבולה, אם ישתמש בה בתבונה ישיב לעצמו את דמי התערבותו ככפלים. לימים הלך אותו מפסיד עם חבר אחר והחליט לעשותו קרבן. עברו ליד שדה קמה, גבוהים היו השבלים והוא שאל את חברו: "אמור נא לי, מה גובהם?" אמר החבר: "הן מגיעים עד חלצי, כמטר לגובה". צחק הלה: "לא פחות ממטר וחצי". לגלג עליו חברו ועשה עצמו כנפגע ואמר: "מוכן

אני להתערב על מאתים שקלים". למה לא, התערבות בטוחה. רץ חברו להביא סרט מידה ובינתים פנה הלה להביא מעדר ושמה; עכשו יפצה עצמו בסכום כפול על הפסדו. עמל בפרך לחפור סביב הקמה, אך אבוי, אך חפר מעט והתבואה נתלשה כי שרשיה מעטים וקצרים הם... שב החבר עם סרט המידה, מדד את השבלים הרבוצות ושלשל לכיסו את דמי הזכיה. והלה מורט שערותיו; גם הפסיד בראשונה, גם עמל בפרך וגם הפסיד עתה כפלים. כך אמר ה'בן איש חי' זצ"ל; הצדיק נמשל; "כַּעֲצֵץ שְׂתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם" (תהלים' א) והרשע; "כַּמֶּץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ" (שם'). אבל עיקר ההבדל ביניהם הוא בשרשים שיש להם. הצדיק; הוא כעץ מניב פרי כי שרשיו עמוקים ואיתנים. והרשע; כקש שדוף כי שרשיו תלושים וקלושים.

עשו הרשע ידע והבין שברכותיו של יצחק אבינו הן ברכות נצח ומשמעותן רוחנית ונשגבה וכשלא קיבל את הברכות; "וַיִּצְעַק צְעָקָה גְדֹלָה וַיִּמְכֶה עַד מָאֹד" (בראשית' כז ד). ומאותן דמעות שהוריד נגזר עלינו להיות נאנקים ומעונים תחת ידו הקשה והאכזרית עד בוא הגאולה ('זוהר' ב' ב). וא"כ קשה; אם הבין זאת לעמקו ולרוממותו, מדוע אכן נטרד מן הברכות ונושל מאחוזת הנצח? ומדוע נקרא שמו 'עשו הרשע'? מעשה שהיה; עגלון הסיע עגלה טעונה סחורה, היה זה בעיצומו של החורף והגשם הצליף מטרות עזו והפך את השלג לביצה טובענית. הסוסים בוססו בכבדות ומשכו ביצול בעצלתים, הלילה ירד במבואות העיר ולפתע נשמעה חריקה, נשבר הציר. העמיד העגלון את העגלה בצד הדרך ורכן תחתיה מתפלש בבוץ וברפש מנסה לחזק ולתקן ארעית עד שיפרוק את כל הסחורה ויפנה אל הפתח. שעה ארוכה עמל בחשכה וכל גופו רעד מקור ומחולשה. בהגיעו העירה שררה כבר עלטה גמורה והעיר נמה את שנתה, הגשם ירד נחילים נחילים ומצב רוחו שפוף לתהום, רק מבין תריסי בית אחד נגהו ניצוצי אור. חשב העגלון; אנקוש בדלת ואבקש מקלט חם עד שיאור היום. יהודי קשיש, נמוך וצנום פתח לו את הדלת ופניו מאירות כשמש. היה זה

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

כמותו יכול לברר את היהלום היקר מתוך הטינופת דהיינו; את רבקה הצדקת מבין משפחתה המקולקלת. ('משלי ישורון')

"וניצו אבימלך את פל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת" (בראשית' כו יא)

מספר הרב מאיר שפירא זצ"ל; פעם אחת הייתי במדינה אשר היתה ידועה בחוסר אהבתה לעמנו. והנה בוקר אחד הודבקו מודעות מטעם הממשלה כי כל מי שירים ידו על יהודי אחת דתו להמית. **והנה ראיתי כי היהודים כשקראו את המודעות בכו ואמרו:** "אוי, מי יודע מה ילד יום!"?! וכמובן שלא הבנתי בכיה זו על מה ולמה? שאלתי אותם לפשר הדבר **והסבירו לי;** שמודעות אלו מודיעות לכל שונאי ישראל שרכוש היהודים וכל אשר להם הוא הפקר אולם על רציחת גופם של היהודים חל איסור אך השאר מובן מאליו. הגוים הבינו מיד כי רק על הנפש חל איסור ולא על ממון ורכוש ולדאבון לב התברר שאכן זו היתה כונת הגוים והיהודים הבינו היטב את כונתם. ולאחר נטילת הרכוש מהיהודים החלו צרות גדולות יותר ה' ינקום דמם. **מסיים הרב מאיר שפירא זצ"ל:** "הפלשתים הבינו היטב את אזהרת אבימלך: **"הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת"** כלומר; אך את נפשו עליכם לשמור אך כל השאר הפקר. הודעה זו הביאה מיד לתוצאות; **"נָכַל הַבְּאֵרֶת אֲשֶׁר חָפְרוּ... סְתָמוּם פְּלִשְׁתִּים"** (בראשית' כו טו) הם הוכיחו שהבינו את כונת אבימלך. ■

לראיון עבודה שני סוחרים חכמים מביני דבר וענין וכל אחד נכנס לראיון אישי עם העשיר רוטשילד. לאחר ראיון עם שני הסוחרים ולאחר בחינה קצרה בענין הערכת יוקרן ושוויון של האבנים הטובות **נזכה הברון רוטשילד לדעת;** כי שני הסוחרים עולים בקנה אחד, שניהם חכמים, שניהם מבינים ושניהם יודעים את חכמת טיב היהלומים ולא יכול היה לשית עצה בנפשו לדעת במי לבחור להיות למנהל בבורסת יהלומיו. לאחר מחשבה רבה נפל רעיון במחו בו יוכל לבחון אותם וע"י כך יבחר לו את הטוב מביניהם. מה עשה? לקח אבן טובה ולכלכה וטנפה בטיט ובוץ כדי שכל רואיה לא יכירוה כי אבן יקרה היא והניחה על הארץ בתוך גינתו במקום אשר היה רגיל לטייל בכל בוקר. **לאחר מכן הזמין הברון את שני הסוחרים ואמר להם:** "בואו נטייל בגינתי ונשוחח בעניני המסחר". לקחם לגינתו אשר בחצרו ושם פעמיו לכיוון האבן הטובה. והנה, אחד הסוחרים עבר מעל האבן ולא שת לבו אל האבן המונחת תחת מרגלותיו ואילו רעהו קלט בעינו עין הבדולה את האבן הטובה אשר בארץ ונעמד על ידה. היסב הסוחר את תשומת לבו של הברון לאותה האבן והודיעו כי האבן המונחת על הארץ הינה אבן יקרה מפז רב רק מוסווה היא בטיט ורפש. לקחה הסוחר וניקה ושפשפה עד שהבריקה כזוהר הרקיע. או אז החליט הברון מי מבין השנים יהיה לו לשר ומנהיג אשר ינהל את כל מסחר היהלומים... **ע"פ מעשה זה מובן מדוע מזכירה התורה: "וַיְהִי יִצְחָק בֶּן אֶרְבָּעִים שָׁנָה בְּקָחְתוֹ אֶת רֵבֶקָה..."** (בראשית' כה כ). מכיון שאמרו חז"ל; **"בן ארבעים לבינה"** (אבות' ה כא) ולכן רק איש

המגיד הקדוש מקוונ'ניץ, ששקוע היה בתלמודו אך; **'גדולה הכנסת אורחים יותר מהקבלת פני שכניה'** ('שבת' קכז). מיד הכניסו לבית והושיבו ליד התנור, נטל את בגדיו לסחטם וליבשם וחלץ את מגפיו ואנפילאותיו, הביא לו חלוק להתעטף בו וכוס חמין להשיב נפשו. **הביט העגלון סביבו;** חדר מלא ספרים ובעל הבית פניו כפני מלאך אלקים. **פרץ בבכי ואמר:** "רבי, עולם הזה אין לי, כל ימי עמל אני בפרך עבור פרוטות שחוקות לפחות אהיה מובטח בעולם הבא". **נענע הרבי בספקנות והפטיר:** "והלא דברים ק"ו ר' יהודי ומה אם העולם הזה שאתה עמל בו כך, חומק מידך. העולם הבא שאינך עמל להשיגו על אחת כמה וכמה". **וזה התשובה לשאלתנו;** גבוהים היו מושגיו של עשו, בכל לבו השתוקק להשיג ברכות נצח לזכות לכל השפע הרוחני שבעולם. כמוהו, כיעקב אבינו. **אבל בעוד יעקב אבינו היה; "ישב אקלים"** (בראשית' כה כז) ועמל בכל כחו להשיג חיי נצח, החליט עשו להוציא את מרצו בשדה. והרוחניות תושפע עליו בלא מאמץ ויגיעה... **(הרב שלום מאיר וולך שליט"א)**

"וַיְהִי יִצְחָק בֶּן אֶרְבָּעִים שָׁנָה בְּקָחְתוֹ אֶת רֵבֶקָה..." (בראשית' כה כ)

העשיר הידוע רוטשילד חיפש פעם סוחר חכם ומשכיל שיש לו יד ורגל בעניני אבנים טובות ומרגליות כדי שיוכל לצרפו לצוות העובדים שלו ואף לשומו למנהל עליהם ע"מ להרים ולשגשג את מסחר היהלומים שלו. עקב פנייתו לציבור הגיעו

ברכת התורה

אמרו לו אחיו: "מה ראית אחינו לבחור לעצמך את המשא הכבד הזה, הלא הוא כבד ממך?" **ענה להם האח החכם:** "תדעו לכם כי שתי טובות השגתי בכך; **התועלת האחת;** שאזכה בכל הרכוש של אבינו ובכללם, הבתים החנויות הכרמים והשדות וכל הכסף והזהב לי הוא. **והתועלת השניה;** שבזכות שאנהל את כל משק הבית והמפעל אקנה חכמה ובינה דעת והשכל. **וזהו שאמרו חכמים: 'דעת קניית, מה חסרת'!** (ק"ר' ז לב) א"כ יצחק אבינו רצה לרמז ליעקב אבינו כי עליו לדעת **שהברכות כולם הן הגשמיות והן הרוחניות תלויות בדבר אחד;** בלימוד התורה הקדושה... ■

אחד מבני יוצאי חלציו כדי שיהיה על ביתו ויהיה מנהיג את כל עסקיו ומפעליו. **קרא העשיר לבניו ואמר להם:** "בני היקרים. מי בכם חפץ לקבל על עצמו את עול עסקי ומפעלי והיה מי שיקבל על עצמו את התפקיד הוא יהיה מושל בכל אשר לי ועל פיו ישק כל ביתי?! **וימאנו כל האחים לקבל את התפקיד הזה באומרם:** "איכה אוכל לישא לבד טרחכם ומשאכם, מוטב שאהיה מן הניזונים כשאר בני הבית ולא מן המפרנסים והטורחים. בן אחד חכם היה לאותו עשיר שהסכים לקבל על עצמו את המשימה ובתנאי שיקבל את הממשל והפיקוד על הבית. **ויהי בצאתם מן הבית**

"וַיִּתֵּן לָהּ הָאֱלֹקִים מִשַׁל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵי הָאָרֶץ נֹרֵב דָּגָן וְתִירֵשׁ" (בראשית' כז כח)

"משל השמים" זו מקרא. **"ומשמני הארץ" זו משנה.** **"דגון" זו תלמוד.** **"תירש" זה אגדה'** (ב"ר' סו ג). **שואל המגיד מדובנא;** מדוע המדרש מוציא את המקרא מידי פשוטו שהברכות הינן גשמיות ומבאר שהברכות הינן רוחניות; **'מקרא, משנה, גמרא ואגדה'?** **ומבאר המגיד על פי משל;** לעשיר אחד היו הרבה נכסים, שדות וכרמים ועבודה רבה עד מאד. ויהי לעת זקנתו חשב בלבו כי צריך הוא למנות על מפעליו ועסקיו את

מרבינו מרן בעל 'אילת השחר' שליט"א

לחזו"א ושאל איזה שאלה וכשיצא שאל **החזו"א**: "מי זה שהיה כעת?" וכשאמר לו: "שזה נכד של רבי חיים" נרגע. וכנראה ראה בו דברים מיוחדים ורצה לדעת מי הוא. (ובאמת רצה החזו"א מאד לשדך את רבי משה עם קרובת משפחה שלו ועשה מאמצים מיוחדים על כך ולמעשה לא איסתייעא מילתא).

וכפי שנתפרסם כבר מכתבו של הג"ר אליעזר אלפא זצ"ל מלפני למעלה מששים שנה שכתב לבנו הרה"ג ר' שמריהו שליט"א שלמד באותו זמן בכפר סבא **בזה"ל**: "דודנו מרן ה'חזון איש' שליט"א אמר לי בפירוש בפעם האחרונה שהייתי אצלו "שהרבה הרבה יכול אתה להתעלות ולהצליח משיעורי ראש הישיבה" (הוא רבינו שליט"א).

וכידוע מכמה וכמה תלמידי חכמים שלמדו בכפר סבא וסיפרו: "שה'חזו"א" שלח אותם ללמוד אצל רבינו" כמו הגאון המופלג רבי אברהם שלזינגר זצ"ל ויבלח"א רבי צבי רוטברג שליט"א ראש ישיבת 'בית מאיר' ספיפר בהודמנות כי ה'חזו"א **אמר לו בפירוש**: "אם תוכל לשמוע שיעורים מרבינו כדאי שתלך ללמוד בכפר סבא" וכן עוד.

"הפסדתי את העולם הבא..."

עוד סיפרה לי הרבנית ע"ה: "שפעם אחת כשחזר רבינו הביתה מה'חזו"א, נכנס לחדרו והתיישב והתחיל לבכות נורא **וכששאלה**: "מה קרה?" **ענה לה רבינו בדמעות נוראות**: "לי כבר לא יהיה עולם הבא, היות והחזו"א נתן לי כבוד ואין שייך כבוד בעולם יותר מזה, ממילא כבר אכלתי את כל העולם הבא שלי..."

וכמוכן; איננו יודעים מה היה, אך אולי זה מה ששמעתי בשם **מרן הגר"נ קרליץ שליט"א**: "כי פעם אחת כשהמתין בתור להיכנס ל'חזו"א עם עוד אנשים, הגיע רבינו והמתין עם כולם ולפתע שם ה'חזו"א לב שרבינו עומד בהול וממתין, מיד רץ לקראתו ה'חזו"א עם זרועות פתוחות; "בא תיכנס..." ואולי לזה נתכוון רבינו בבכיותו הנוראה על הכבוד שקיבל מהחזו"א."

ובהזדמנות שמענו מרבינו: "שפעם אחת כשבא ל'חזון איש' **אמר לו ה'חזו"א**: "טוב מאד שבאת". וסיפר לו ה'חזו"א דין תורה מסויים שבא לפניו לאחרונה" ואולי זה השלמת הסיפור. ■

ל'חזו"א נופל על הרצפה סמוך למתו והתפלא: "מה קרה?"

אמר לו החזו"א: "שבכל פעם לומד כמעט עד כלות כחותיו ומשער שישאר לו מעט כח כדי שיוכל להגיע עד המיטה והפעם טעה בחשבון של מטר.. ולא נשאר לו כח להגיע עד למיטה, לכן נפל ככלות כחותיו על הארץ..."

סיפור זה סיפר רבינו בהיותו בישיבת 'שערי תורה' במנטשטר של הגאון ר"ג קנופפלער שליט"א **ואמר**: "ראו באיזה יגיעה ועמל נורא היה ה'חזו"א לומד עד 'כלות הכחות ממש' ועלינו ללמוד ממנו ללכת בדרכיו."

אומר רבינו: "כל מי שהיה נמצא בקרוב ל'חזו"א מוכרח שזה השפיע עליו ביראת שמים..."

תורת אמת

כמו כן מתפעל רבינו ממה שסיפר הנ"ל: "שלאחר פטירתו של החזו"א כשסידר את כתביו, מצא קטע אחד שלא ידע להיכן הוא שייך ונתגלה לו החזו"א (ואינו ברור אם זה היה בחלום או 'בהקיץ') ואמר לו היכן שייך קטע זה וכשניסה להכניסו שם, ראה שזה מתאים בדיוק."

ומתפעל רבינו מזה: "האיך שמחשיבים בשמים כל כך את תורתו של ה'חזו"א עד שנתנו לו לרדת למטה כדי להראות את המקום של דבר תורה שלו."

האיך אפשר להפריע לחזו"א?

סיפרה לי הרבנית ע"ה: "שמתחילה כשבאו לארץ ישראל ביקשה מרבינו שיכנס ל'חזו"א ולא רצה רבינו. **וטען**: "האיך אני יכול להפריע ל'חזו"א..." וניסתה לשדלו באמצעות דברים שונים שיסכים ללכת ל'חזו"א. ושמענו מרבינו שלא היה הרבה פעמים אצל ה'חזו"א כי היה גר בכפר סבא והאוטובוס האחרון מתל אביב לכפר סבא היה בשעה תשע וחצי בערב והיה רבינו צריך להיות בישיבה עד תשע כשנגמר הסדר, ממילא לא היה יכול להספיק ליסוע לב"ב אחרי הסדר ולחזור הביתה."

אמנם עיני הבדולה של ה'חזו"א ידעו להכיר את רבינו גם בלי שהיה אצלו הרבה **וכפי שאומר רבינו**: "שה'חזו"א היה קולט אנשים ברגע אחד!" **כפי שסיפר**; שפעם נכנס רבי משה סולובייצ'יק זצ"ל

כמה דברים על מרן בעל ה'חזו"א' זצוק"ל

הספד של מילה אחת...
נשאל רבינו בימים אלו ממנהל ת"ת בארץ שעושה כינוס לכל ילדי הת"ת לזכרו של ה'חזו"א: "איזה נקודה יאמר להם על ה'חזו"א"? **השיב רבינו מילה אחת**: "התמדה!"...

'שפתותיו דובבות' (יבמות צו.)

בשיעור 'משנה ברורה' בליל היארצייט **אמר רבינו**: "ללמוד קטע מה'חזו"א בנוגע לחנוכה. **הקריאו את מש"כ ה'חזו"א**; 'דחצירות שלנו אין להם דין חצר כיון שאינו משמש לתשמישי דירה' ('יו"ד קסח). ומהאי טעמא כידוע הקפיד ה'חזו"א להדליק נרות חנוכה בדלת הבית דוקא."

ונסתפק רבינו: "אם דעת ה'חזו"א שזה לעיכובא ומי שידליק נרות חנוכה בפתח החצר בזמנינו לא יצא, או שזה רק לכתחילה"? **ומסתבר לי יותר**: "שהוא רק לכתחילה, כיון דמ"מ החצר משתייכת לבית וניכר שבעל הבית הדליקו."

הנהגת הכלל; אפשר לעשותה ע"י אחרים...

סיפר רבינו: "שה'חפץ חיים זצוק"ל פנה בתביעה למרן בעל ה'חזו"א זצוק"ל כאשר פגשו בוילנא; "למה אינו נושא בעול הנהגת הציבור"? אך ה'חזון איש' לא קיבל את הדברים (ומפרש רבינו; שכנראה סבר ה'חזו"א שכל זמן שה'חפץ חיים' חי זוהי **מצוה שאפשר לעשותה ע"י אחרים** ('מו"ק' ט). אמנם אח"כ נכנס לפתע בדעתו של ה'חזו"א רצון עז לעלות לארץ ישראל וכמה שניסו למנעו לא הצליחו וזה היה מהשגחת השי"ת על עמו כי מאז שבא ה'חזו"א לארץ ישראל היה מעורב בהנהגת ארץ ישראל והוא הגבר הקים עול, שהעמיד את 'מצוות התלויות בארץ' על תילם ואת עולם התורה בכלל."

עד כלות הכחות ממש!

אחד המעשים שרבינו מתפעל ממנו מאד, הוא מה שסיפר הגאון ר' שמריהו גריינימן זצ"ל: "שפעם אחת מצאו

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

בני ברק - אזכרה **אולמי קונטיננטל בן יעקב 21 יום חמישי א' כסלו 15/11/12**
 שלושים לפטירת אב הרב פתיחת שיעורים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30! כניסה חופשית

קדימה **מועדון ויצ"ו הרצל 3 ליד מועצת קדימה יום שני ה' כסלו 19/11/12**
 פתיחת שיעורים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30 כניסה 10 שקל

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר" ההרצאות מאובטחות

שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.TV

בס"ד
פרנסה ורווח \$
דרושים רכזי פעילות,
לעסק מושלם מהבית.
לא מכירות!
054-6283245

יצא דיסק לעיני ר' יחיא זכריה יצחק בן עוואד זצ"ל
 מגילת אסתר
 תפילות לימים הנוראים
 נביאים וכתובים
 חמישה חומשי תורה
 קינות ותפילות לתשעה באב
 ניתן להשיג במשרדי 'שופר' רח' מתתיהו 10 ב"ב 03-6777779

חלוקה חינם

הנושאים הכי חמים
מהרצאותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א
 וכן ניתן להעביר רצועות MP3 לנגנים
 או להשיג בארגון 'שופר'
 רחוב מתתיהו 10, ב"ב בין 10:00-18:00
 להזמנות בטלפון:
03-6777779

WWW.SHOFAR.TV
10,000,000
דקות צפיה בחודש
שופר
 ארגון להפצת יהדות
 הצטרפו גם אתם
03-6777779

בס"ד
 ארגון 'שופר' מתכבדים להודיעכם
 על תוכנית הנופשים החדשה לשנת התשע"ג

בהשתתפות הרב **אמנון יצחק** שליט"א
 ורבנים נוספים במלון מדיסון **** דלאקס
 רח' העליה 17 נהריה

**ההרשמה
 בשעת התשלום
 לתשומת ליבך:**
 כל ביטול שיתבצע לאחר שבוע
 מן ההרשמה כרוך בעמלת ביטול

**הרישום בימים א-ה
 בין השעות 09:00 - 15:30**
03-6777779
 שלוחה 516/557.

בברכה,
 'שופר- ארגון להפצת יהדות'

שבת פרשת	מסלול	תאריך
פרשת וישב	ששי-מוצ"ש	07/12/12 כג' כסלו
פרשת מקץ	חמישי-מוצ"ש	14/12/12 א' טבת
פרשת ויגש	ששי-מוצ"ש	21/12/12 ח' טבת
פרשת ויחי	ששי-מוצ"ש	28/12/12 ט"ו טבת
פרשת שמות	ששי-מוצ"ש	04/01/13 כב' טבת
פרשת וארא	חמישי-מוצ"ש	11/01/13 כט' טבת
פרשת בא	ששי-מוצ"ש	18/01/13 ז' שבט
פרשת בשלח	ששי-מוצ"ש	25/01/13 י"ד שבט
פרשת יתרו	ששי-מוצ"ש	01/02/13 כא' שבט
פרשת משפטים	חמישי-מוצ"ש	08/02/13 כ"ח שבט
פרשת תרומה	ששי-מוצ"ש	15/02/13 ה' אדר
פרשת כי תשא	חמישי-מוצ"ש	01/03/13 יט' אדר
פרשת ויקהל פקודי	ששי-מוצ"ש	08/03/13 כ"ו אדר
פרשת ויקרא	ששי-מוצ"ש	15/03/13 ד' ניסן
פרשת צו	חמישי-מוצ"ש	22/03/13 יא' ניסן

בס"ד

הכינו עצמכם לבאות הודעה תפורסם בקרוב

הפעם זה יהיה אחרת...